Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Salpix

1889-11-18

þÿ £ ¬ » À ¹ ³ ¾ - ± Á . 2 5 2

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/10616

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΤΟΣ ΣΤ. ΛΕΜΗΣΣΩ ΚΥΠΡΟΥ 18 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1889 ΑΡ. 252.

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

Ἐν Κύπρῳ . . . . . σελλίνια 8.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ . . . . . » . 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.
EDITOR S. HOURMOUZIOS.
Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΟΣ»
ὁδὸς BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ μὴ δημοσιευόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Η ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΡΟ ΠΑΝΤΩΝ.

Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἀνετίθει εἰς τὴν ἔγκρισιν καὶ ἐκλογὴν τῶν Κυπρίων τὸ μέτρον ἐκεῖνο, ὅπερ μόνον ἠδύνατο οὐσιωδῶς νὰ ἐπιδράσῃ εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεώς των, ἢ ὅπερ κατεπειγόντως δέον νὰ τεθῇ πρῶτον καὶ ὅσον τὸ δυνατὸν τάχιστα εἰς ἐνέργειαν, σύμπαντες οἱ Κύπριοι ὁμοφώνως καὶ ἀδιστάκτως ἔπρεπε ν' ἀπαιτήσωσι: τὴν σύστασιν τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης. Ἡ ἔλλειψις τοῦ εὐεργετικοῦ καὶ σωτηρίου διὰ τὴν νῆσόν μας καταστήματος τούτου, εἶνε τὸ μόνον αἴτιον καὶ ἡ πηγὴ τῶν πλείστων καὶ τῶν μεγαλειτέρων δυστυχημάτων τῶν γεωργῶν πρῶτον καὶ συνεπῶς ὅλων τῶν ἄλλων τάξεων.

Αἱ μᾶλλον βαθεῖαι καὶ θανατηφόροι πληγαὶ τῶν γεωργῶν εἶνε, ἐκτὸς τῶν ἐκ τῆς φύσεως προερχομένων, ἡ ἐλλειψει καλῆς καὶ ἐπαρκοῦς καλλιεργείας μικρὰ ἀπόδοσις καὶ κακὴ ποιότης τῶν προϊόντων καὶ ἡ ἐκ τούτου καὶ τῆς ἀναγκαστικῆς προώρου πωλήσεως μικρὰ τούτων ἀξία, ἥτις οὐδόλως ἀνταμείβει τοὺς κόπους καὶ μόχθους τοῦ γεωργοῦ.

Ὁ γεωργὸς δὲν ἀγνοεῖ τοὺς στοιχειωδεστάτους τοὐλάχιστον κανόνας τῆς καλλιεργείας. Ὅτι δηλαδὴ καὶ πρὸ τῆς σπορᾶς ὁ ἀγρὸς δέον νὰ ἀροτριᾶται καλῶς καὶ νὰ λιπαίνεται διὰ κόπρου πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς παραγωγικῆς δυνάμεως καὶ μετὰ τὴν σπορὰν δέον νὰ καθαρίζηται τὸ σπαρτὸν ἀπὸ τὰ παράσιτα καὶ τὰς ἀκάνθας κλ. Δὲν ἀγνοεῖ ταῦτα, πλὴν δὲν τῷ παρέχεται καιρὸς νὰ τὰ κάμῃ. Αἰσθανόμενος ἐπὶ τῆς ράχεώς του τὸ ἐπαχθὲς τοῦ χρέους καὶ τῶν διπλασίων τόκων τὸ βάρος καὶ ποθῶν ν' ἀπαλλαχθῇ τούτου, σπείρει ἓν μέγα ποσὸν γαιῶν, ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ὅτι θὰ κάμῃ πρᾶγμα πολὺ καὶ, ἐὰν λάβῃ καὶ τιμὴν ν' ἀπαλλαχθῇ τοῦ χρέους, οὔτω δὲ, οὔτε περὶ καλῆς καὶ ἐπιμεμελημένης ἀροτριάσεως δύναται νὰ σκεφθῇ οὔτε περὶ λιπάνσεως. Σχίζει τὴν γῆν κατὰ σχισμάδας ἀπεχούσας ἀλλήλων δύο σπιθαμὰς, καὶ βαθείας τεσσάρων μόλις δακτύλων, διότι βιάζεται νὰ προφθάσῃ ὅλα καὶ νὰ ἐργασθῇ καὶ εἰς ἄλλους συγχωρίτας του εἰς τοὺς ὁποίους ἔχει ὑποχρεώσεις ἢ διὰ νὰ λάβῃ ἡμερομίσθιον, σκεπάζει οὕτω τὸν πεπυκνωμένον σπόρον καὶ τρέχει, τρέχει καὶ εἰς τὸ ἄλλο χωράφι καὶ οὕτω καθεξῆς, νὰ τὰ βάλῃ ὅλα, καὶ τὰ βάλλει ἐνῷ ἀκόμη ἵστανται μέσα ὄρθιαι αἱ ἐκ τοῦ θερισμοῦ ἐναπομείναισαι καλάμαι. Τί νὰ κάμῃ; βιάζεται νὰ βάλῃ ὅσον τὸ δυνατὸν πολλὰ διὰ νὰ κάμῃ πολλά, ὥστε μ' ὅσα καὶ ἂν λάβῃ ὁ δανειστής του τοκογλύφος νὰ μείνωσι καὶ εἰς αὐτὸν πρὸς συντήρησίν του. Περὶ λιπάνσεως πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ σκεφθῇ, ἀφοῦ μόλις ἔχει τὸν σπόρον καὶ τοῦτο ἐλέῳ τοῦ δανειστοῦ του;

Ἰδοὺ λοιπὸν τὸ πρῶτον καὶ θεμελιῶδες κακὸν τοῦ ὁποίου αἰτία εἶνε ὁ ἐπισπεύδων τοκογλύφος δανειστής, τοῦ ὁποίου τὰ νύχια κάμνουν τὴν κεφαλὴν τοῦ γεωργοῦ ἀνίκανον καθ' ὁλοκληρίαν νὰ σκεφθῇ τὸ συμφερώτερον, καὶ ἀπὸ τοῦ ὁποίου τὰ ἄγκιστρα δὲν ἀγνοεῖ καὶ ὁ ἴδιος ὅτι ἀδύνατον νὰ ἀπαλλαχθῇ καὶ ἁρπάζει ὅ τι τύχῃ ὡς ἄνθρωπος συρόμενος ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ.

Τὸ δεύτερον, τὸ ὅτι πωλεῖ τὸ προϊόν του ὁ γεωργὸς εἰς τιμὴν ὀλεθρίαν δι' αὐτὸν, τίς ἄλλος πταίει εἰμὴ πάλιν ὁ τοκογλύφος δανειστής του, ὅστις καραδοκεῖ τὴν ἐποχὴν τῶν ἁλωνίων ἵνα παραστῇ, πρὶν ἔτι ἀποθηκευθῇ τὸ προϊόν, διὰ νὰ λάβῃ τὸ πρᾶγμα εἰς τιμὴν κατωτέραν τῆς τρεχούσης τιμῆς κατὰ 2 καὶ 3 γρόσια; Καὶ ἐὰν ἀκόμη δὲν παραστῇ ὁ δανειστής, ὁ γεωργὸς πάλιν, οὐχὶ διὰ ν' ἀπαλλαχθῇ, ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ δυσαρεστήσῃ τὸν μόνον ἄνθρωπον, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἐλπίζει χρηματικὴν βοήθειαν ἐν ἀνάγκῃ, ἀναγκάζεται ἀμέσως νὰ ἐκποιήσῃ τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ προϊόντος του κατὰ τὴν τότε τρέχουσαν τιμὴν, πάντοτε μικρὰν, διὰ νὰ φανῇ ὡς ἀξιόχρεως εἰς τὸν δανειστήν του, ὅστις ἐπὶ ἀδρῷ τόκῳ καὶ μεγάλῃ ὠφελείᾳ διακινδυνεύει, λέγει τὸ χρῆμά του δανείζων αὐτὸν ἄνευ ἐγγυήσεως. Ἡ κατάστασις αὕτη ἐπέφερε καὶ τὴν τῶν κτημάτων μεγάλην ὑποτίμησιν, διότι ἕκαστος ἔχων τὸν μπελᾶν του δὲν ἀποφασίζει νὰ ἐπιφορτισθῇ καὶ ἕτερον.

Ἀλλὰ ταῦτα πάντα βεβαίως δὲν θὰ συνέβαινον, ἐὰν ὁ γεωργὸς δὲν εἶχε τὴν κακὴν αὐτὴν σφῦραν τύπτουσαν ἀδιακόπως τὴν κεφαλήν του. Ἐὰν ὑπῆρχεν ἡ προστατευτικὴ Τράπεζα καὶ ἐδανείζετο παρ' αὐτῆς ἐπὶ μικρῷ τόκῳ καὶ παρατεταμένῃ διορίᾳ πληρωμῆς, καὶ περὶ τῆς ποιότητος τοῦ προϊόντος του θὰ ἐμερίμνα, καλλιεργῶν καὶ περιποιούμενος καλλίτερον τὰς γαίας καὶ τὰς ἀμπέλους του, καὶ τὸ προϊόν του θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποθηκεύσῃ διὰ νὰ τὸ ἐξοδεύσῃ κατόπιν εἰς συμφεροντέραν τιμήν.

Τὸ πρῶτον λοιπὸν, τὸ μόνον, τὸ ἀμέσως ἐπείγον πρὸς διάσωσιν τῶν γεωργῶν ἀπὸ τῆς καταστροφῆς εἶνε ἡ σύστασις τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης, ἣν πρέπει ὁμοφώνως νὰ ἐπιδιώξωμεν πάντες ἀντὶ πάσης θυσίας, διότι πάντες ἀμέσως ἢ ἐμμέσως θὰ ὠφεληθῶμεν. Ἡ ἔνστασίς τινων, ἥτις ὑποκώφως ἀκούεται ὅτι δὲν πρέπει νὰ διαιωνισθῇ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ ἀκριδικὸς φόρος, ἀπέναντι τοῦ μεγάλου προσγενησομένου καλοῦ, εἶνε ἔνστασις παιδαριώδης καὶ δυναμένη νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀποκύημα κεφαλῆς, μὴ δυναμένης νὰ ἐννοήσῃ ποῖον τὸ ἀληθὲς συμφέρον.

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΩΝ ΓΑΜΩΝ.

(συνέχεια καὶ τέλος).

Ὁ αὐτοκράτωρ ὁδηγήσας ἐν τῷ ναῷ τὴν βασίλισσάν μας εἰς τὴν θέσιν της, κατέλαβε τὴν ἰδικήν του ἐπὶ κεφαλῆς τῶν λοιπῶν ἡγεμόνων καὶ μέχρι τοῦ πέρατος τῆς τελετῆς ἐπὶ μίαν ὅλην ὥραν ἐρειδόμενος ἐπὶ τοῦ ξίφους του καὶ ἀτενῶς ἐστραμμένος πρὸς τὸ ἱερὸν δὲν ἐκινήθη, εἰμὴ μόνον τὴν στιγμὴν καθ' ἣν μετὰ τὴν τελετὴν ἠσπάσθη τὴν ἀδελφήν του. «Τὴν στιγμὴν ἐκείνην—γράφει ἡ Ἀκρόπολις—μᾶς ἐνεθύμησε τὸν Ἕκτωρα, ἀποθέμενον τὸ κράνος του ὅπως ἀσπασθῇ τὸ τέκνον του.» Ἡ νύμφη, ἐν τῇ παλλεύκῳ καὶ ἀπεριγράπτου παλλαισθησίας αἰσθῆτι της προβαίνει ἐρειδομένη ἐπὶ τοῦ βραχίονος τοῦ νυμφίου της ὀρθῶς θεωμένη καὶ στερρῷ τῷ ποδὶ βαδίζουσα.

Αἱ μεγαλοπρέπειαι ὅλαι, αἱ χρυσοῦφαντοι καὶ ἀργυροῦφαντοι στολαί, τὰ ἄπειρα παράσημα, αἱ ἀρχαὶ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ κατέχουν ἐναρμονίως τὰς καταλλήλους ἐν τῷ ναῷ θέσεις των. Ἀφ ἑνὸς ταῦτα ἀφ' ἑτέρου αἱ μεγαλοπρεπεῖς καὶ χρυσοποίκιλτοι τῶν ἱεραρχῶν στολαὶ καὶ ἱερὰ ἄμφια, καὶ ἐν τῷ κέντρῳ αἱ βασιλικαὶ μεγαλειότητες, παρίστων θέαμα μὴ περιγραφόμενον.

Ἡ αὐτοκράτειρα μήτηρ τῆς νύμφης καὶ ὁ βασιλεὺς ἡμῶν προέδησαν πρὸς τοὺς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ ἱσταμένους Κωνσταντῖνον καὶ Σοφίαν, οὓς, λαβόντες ἐκ τῶν χειρῶν, ὡδήγησαν ἐν συγκινήσει εἰς τὴν ἐξέδραν, ἐφ' ἧς ἵστατο ὁ Μητροπολίτης μετὰ δύο διακόνων, ἀναλόγιον περίχρυσον, ἐφ' οὗ τὸ Εὐαγγέλιον καὶ ἡ ἐκ τοῦ λίθου τοῦ Κανᾶ τράπεζα. Ἡ τε αὐτοκράτειρα καὶ ὁ βασιλεὺς κατερχόμενοι τῆς ἐξέδρας ἐδάκρυον. Ἄρχεται κατόπιν ἡ ἀκολουθία, ἀναγινωσκομένων ἐρρύθμως καὶ μεγαλοπρεπῶς τῶν ὑψηλῶν εὐχῶν ὑπὸ τοῦ λίαν συγκεκινημένου Μητροπολίτου. Σιγὴ βαθυτάτη ἐπεκρατεῖ ἐν τῷ ναῷ. Μετὰ τὴν εὐλογίαν τῶν δακτυλίων ἀνῆλθεν ἡ βασίλισσα μὲ τὴν ἐθνικὴν στολήν της, καὶ δακρύουσα ἐκ χαρᾶς, ἀντήλλαξεν ἐναλλάξ τρις τοὺς δακτυλίους. Ἀπὸ τῆς Ἁγίας Τραπέζης, λαμβάνει ὁ Μητροπολίτης ἀντὶ τῶν συνήθων ἐξ ἀνθέων στεφάνων δύο περικαλλῆ ἐκ χρυσοῦ στέμματα, ὡς ἐν Βυζαντίῳ ἐθίζεται, εὐλογεῖ αὐτὰ καὶ τὰ δίδει εἰς ἀσπασμὸν εἰς τοὺς δύο νυμφίους. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἀνῆλθον ἐπὶ τῆς ἐξέδρας ὁ πρίγκηψ Ἐρρῖκος τῆς Πρωσσίας, ὁ Τσάρεβιτς, οἱ δύο υἱοὶ τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐαλλίας καὶ οἱ βασιλόπαιδες Γεώργιος καὶ Νικόλαος ἄμεσοι παράνυμφοι. Κατὰ πρῶτον ὁ Τσάρεβιτς καὶ ὁ πρίγκηψ Ἐρρῖκος τῆς Πρωσσίας πλησιάζουσι καὶ ἐμπιγνύντες εἰς τὰ στέφανα ἀργυρᾶς περόνας, τὰ συγκρατοῦσιν ἄνωθεν τῶν κεφαλῶν τῶν νυμφίων. Κατόπιν ἀντικατεστάθησαν οὗτοι δι' ἄλλων δύο καὶ κατόπιν διὰ τῶν ἄλλων. Ἡ ἐναλλαγὴ αὕτη συνέβη ἑξάκις, καὶ ἦν ὡραῖον τὸ θέαμα τῆς ἀντικαταστάσεως. Οἱ ἀντικαθιστάμενοι ὑπεχώρουν πρὸς τὰ ὀπίσω

ὀλίγον καὶ οἱ ἀντικαταστάται ἐλάμβανον τὴν θέσιν των. Μετὰ τὸ «νυμφεύεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ Κωνσταντῖνος τὴν δούλην τοῦ Θεοῦ Σοφίαν», τρὶς ἐπαναληφθὲν, τρὶς ἐμύρωσεν ὁ Μητροπολίτης τὸν Κωνσταντῖνον καὶ τὴν Σοφίαν. Εἶτα ἐκοινώνησεν ἀμφοτέρους τῶν ἀχράντων μυστηρίων, καὶ κατόπιν ἀναμέλψαντος τοῦ χοροῦ γοργῶς καὶ ἐν θριαμβευτικῷ εἱρμῷ τὸ «Ἡσαΐα χόρευε,» ἤρξατο ὁ συμβολικὸς χορὸς καὶ ἡ περὶ τὸ Εὐαγγέλιον περιδιάβασις τῶν νυμφίων. Ἡρεηγοῦντο οἱ δύο διάκονοι μετὰ τῶν δικηροτρικήρων· κατόπιν ὁ Μητροπολίτης, εἶτα οἱ νυμφίοι κρατούμενοι ἀπὸ τῶν χειρῶν. Ὄπισθεν τούτων ἤρχετο ὁ Τσάρεβιτς καὶ ὁ πρίγκηψ Ἐρρίκος (ἀδελφὸς τῆς νύμφης) ὑποβαστάζοντες τὰ στέφανα, ἐνῷ ἡ δεσποινὶς Σούτσου μετὰ δύο κυριῶν τῆς τιμῆς τῆς Αὐτοκρατείρας Φρειδερίκου ὑπεβάσταζον τὴν μακροτάτην ἄκραν τῆς ἐσθῆτος τῆς νύμφης. Ὁ συμβολικὸς αὐτὸς χορὸς, ὁ τοσοῦτον ὕψος περικλείων, βαθεῖαν ἐντύπωσιν ἐνεποίησεν εἰς πάντας καὶ ἰδίᾳ εἰς τοὺς παρισταμένους ξένους. Ἡ τελετὴ ἔληξε διὰ τῆς παρὰ τοῦ χοροῦ ψαλείσης ὡραιοτάτης Ἀμβροσιανῆς δοξολογίας. Ὁ γάμος ηὐλογήθη, τὸ μυστήριον συνετελέσθη, οἱ νεόνυμφοι ἀσπάζονται τὴν δεξιὰν τοῦ Μητροπολίτου. Ὁ βασιλεὺς προσερχόμενος ἀσπάζεται τὴν Σοφίαν καὶ τὸν υἱόν του, ἡ αὐτοκράτειρα δακρύουσα τοὺς εὐλογεῖ ἀσπαζομένη καὶ ὁ αὐτοκράτωρ περιπτυσσόμενος τὴν ἀδελφήν του τὴν κατακαλύπτει διὰ τρυφερωτάτων ἀσπασμῶν. Εἶτα οἱ λοιποὶ ἡγεμόνες συγχαίρουσιν ἀσπαζόμενοι τοὺς νεονύμφους καὶ ὁ αὐτοκράτωρ ἀσπάζεται τὴν δεξιὰν τῆς μητρός του καὶ τὴν τῆς βασιλίσσης Ὄλγας. Οἱ ἡγεμόνες ἐξέρχονται ἐν πομπῇ καθ' ἣν στιγμὴν ὁ Διάδοχος ὁδηγῶν τὴν σύζυγόν του διέρχεται, ζωηρότατα ζήτω ἀντηχοῦσιν εἰς τὸν ἀέρα.

Μετὰ τὴν ἄφιξιν τῆς γαμηλίου πομπῆς εἰς τὰ ἀνάκτορα, ἐτελέσθη ἐν τῷ μικρῷ ναῷ τῶν ἀνακτόρων ἡ κατὰ τὸ πρωτεσταντικὸν δόγμα στέψις τῶν νεονύμφων, διαρκέσασα περὶ τὰ 20 λεπτά. Τὰς νενομιομένας εὐχὰς καὶ λογύδριον γερμανιστὶ ἀπήγγειλεν ὁ ἱερεὺς τοῦ Βασιλέως Πέτερσιν. Εὐχὴν ἔπειτα ἀνέγνωσε καὶ ὁ προτεστάντης ἱερεὺς τῆς αὐτοκρατείρας ὡς καὶ σύντομον λογύδριον.

Τὴν 3 καὶ 1)2 ἀκριβῶς μ. μ. ὁ διάδοχος Κωνσταντῖνος μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Σοφίας ἐπὶ τεθρίππου ἁμαξῆς ἐξῆλθον τῶν ἀνακτόρων καὶ διῆλθον διὰ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος, ὁδοῦ Σταδίου, ὁδοῦ Αἰόλου καὶ Ἑρμοῦ φθάσαντες εἰς τὸ μέγαρον τοῦ Διαδόχου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γεωργίου. Τὸ πλῆθος ἔσχεν οὕτω τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἴδῃ τὴν λαοφιλῆ σύζυγον τοῦ Διαδόχου καὶ πάντων αἱ καρδίαι συνεκινήθησαν καὶ εὐχαὶ ἠκούσθησαν ὑπὲρ αὐτῶν, ἀντηχήσασαι εἰς πᾶσαν ἑλληνικὴν καρδίαν.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ,

Τὸ «περὶ κωλύσεως τῆς πρὸς τὰ ζῶα σκληρότητος» νομοσχέδιον, ἀρκετὰ ἠλλοιωμένον, πρόκειται νὰ τεθῇ καὶ πάλιν ὑπ' ὄψιν τοῦ Νομοθετικοῦ. Ἀναγράφομεν τοῦτο ἐνταῦθα ὅπως γείνῃ γνωστὴ ἡ ἀλλοίωσις ἣν ὑπέστη.

Ἀνάγκης παρισταμένης ὅπως προληφθῇ ἡ τῶν κατοικιδίων ζώων σκληρὰ καὶ ἀπρεπὴς μεταχείρισις,

Ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης ὁ Μέγας Ἁρμοστὴς καὶ Ἀρχιστράτηγος τῆς Νήσου Κύπρου, τῇ γνώμῃ καὶ συναινέσει τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου ψηφίζεται τάδε.—

1. Ἐν τῷ Νόμῳ τούτῳ ἡ λέξις «ζῶον» δηλοῖ οἱονδήποτε κάμηλον, ἵππον, φορβάδα, ἵππον ἐκτομίαν, ταῦρον, βοῦν, ἀγελάδα, δάμαλιν, μόσχον, μοσχάριον, ἡμίονον, ὄνον. (Εἰς τὸ παλαιὸν περιελαμβάνοντο καὶ τὰ ἑξῆς ζῶα, πρόβατον, ἄμνος, χοῖρος ἐκτομίας, χοῖρος ἑκατέρου γένους, αἴξ, κύων, γαλῆ, ὄρνις, ἢ ἄλλο κατοικίδιον ζῶον).

2. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου πᾶς ὁ κακομεταχειριζόμενος ζῶόν τι θεωρεῖται ἔνοχος παραβάσεως καὶ καταδικάζεται διὰ πᾶσαν τοιαύτην παράβασιν εἰς πρόστιμον μὴ ὑπερβαῖνον τὰ εἴκοσι σελίνια, (εἰς τὸ παλαιὸν ἐλέγετο, πᾶς ὁ ἀπηνῶς τύπτων, ὁ κακοποιῶν, ὁ ὑπερμέτρως βιάζων εἰς ἁμαξηλασίαν ἢ ἱππασίαν, ὁ κακῶς μεταχειριζόμενος ἢ ὁ βασανίζων ζῶόν τι) θεωρεῖται ἔνοχος παραβάσεως καὶ καταδικάζεται διὰ πᾶσαν τοιαύτην παράβασιν εἰς πρόστιμον μὴ ὑπερβαῖνον τὰ 20 σελλίνια. (Εἰς τὸ παλαιὸν, 5 λίρας, ἢ εἰς φυλάκισιν μὴ μακροτέραν τῶν 2 μηνῶν).

3. Ἡ λέξις «κακομεταχείρισις» ἐν τῷ Νόμῳ τούτῳ συμπεριλαμβάνει τὰς ἀκολούθους πράξεις· α). Τὸ βλάπτειν ζῶόν τι πέραν τοῦ ὅ,τι θεωρεῖται λογικῶς ἀναγκαῖον ὅπως γίνῃ νόμιμος τούτου χρῆσις, β). Τὸ βιάζειν ζῶόν τι νὰ φέρῃ βάρος ἢ σύρῃ φορτίον ὅλως ἀνώτερον τῆς δυνάμεώς του, ἢ ἀφοῦ ἐντελῶς ἐξαντληθῇ, ἢ ὅταν εἶνε πράγματι χωλὸν, ἢ κακῶς τραυματισθῇ ὑπὸ τῆς ἱπποσκευῆς του, τοῦ φορτίου ἢ τῶν τῆς ἁμάξης ῥυμῶν, γ). Τὸ λιμοκτονεῖν ζῶόν τι ἢ ἀφίνειν αὐτὸ ἄνευ ὕδατος ἐπὶ πολὺν χρόνον. (Ταῦτα ἐλλείπουσιν ἐκ τοῦ παλαιοῦ).

4. Πᾶς ὁ κακοβούλως ἀκρωτηριάζων ζῶόν τι θεωρεῖται ἔνοχος παραβάσεως καὶ θέλει διὰ πᾶσαν τοιαύτην παράβασιν ὑπόκεισθαι εἰς φυλάκισιν μὴ ὑπερβαίνουσαν τοὺς ἓξ μῆνας. (Καὶ τοῦτο ἐλλείπει ἐκ τοῦ παλαιοῦ).

5. Ἐὰν ὁ διαπράττων παράβασίν τινα τοῦ Νόμου τούτου ἤθελε προξενήσει ζημίαν ἢ βλάβην εἴς τι ζῶον, ἢ εἴς τι πρόσωπον ἢ περιουσίαν, πληρώνει, ἀποδεικνυομένης τῆς ἐνοχῆς του, εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ ζώου (ἐὰν ἦνε ἀλλότριον) ἢ εἰς τὸ πρόσωπον ὅπερ, ὡς ἄνω εἴρηται, ἤθελεν ὑποστῇ τὴν ζημίαν ἢ βλάβην, οἷον χρηματικὸν ποσὸν, μὴ ὑπερβαῖνον τὰς Λ. 10, ἤθελε διατάξει τὸ Δικαστήριον ὡς ἀποζημίωσιν. (Ὅμοιον τοῦ παλαιοῦ).

Νοεῖται ὅτι ἡ πληρωμὴ τῆς ἀποζημιώσεως ἢ ἡ ἕνεκα τῆς μὴ πληρωμῆς αὐτῆς ἐπιβαλλομένη φυλάκισις δὲν παρακωλύει οὐδ' ἐπηρεάζει εἴς τι τὴν τιμωρίαν, εἰς ἣν θὰ ὑπεβάλλετο ὁ τοιοῦτος παραβάτης διὰ τὸ ὅτι μετεχειρίσθη κακῶς ἢ ἠκρωτηρίασε τοιοῦτον ζῶον. (Ἐπίσης ὅμοιον).

Νοεῖται ἐπίσης ὅτι οὐδὲν ἐξ ὅσων διαλαμβάνει ὁ παρὼν Νόμος κωλύει τὴν κίνησιν ἀγωγῆς κατὰ τοῦ τοιούτου παραβάτου ἢ τοῦ κυρίου αὐτοῦ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ τοῦ ποσοῦ τῆς ζημίας ἢ βλάβης εἴσπραξις δὲν ἐκζητεῖται δυνάμει τοῦ Νόμου τούτου. (Τὸ αὐτό).

6. Πᾶν παράπονον δυνάμει των διατάξεων τοῦ Νόμου τούτου δέον νὰ γίνηται ἐντὸς ἑνὸς ἡμερολογικοῦ μηνὸς ἀπὸ τῆς τοῦ αἰτίου τοῦ παραπόνου ἐμφανίσεως. (Εἰς τὸ παλαιὸν προστίθεται καὶ τὸ ἑξῆς: πᾶσα δὲ παράβασις τοῦ παρόντος Νόμου θὰ συζητῆται καὶ θὰ ἀποφασίζηται ὑφ' οἱουδήποτε πταισματοδικείου ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ὁποίου διεπράχθη ἡ παράβασις).

7. Ὁ Νόμος οὗτος θέλει κληθῇ ὁ «περὶ τῆς πρὸς τὰ Ζῶα σκληρότητος Νόμος τοῦ 1890.»

Νομίζομεν ὅτι μὲ τὰς τροποποιήσεις ταύτας καὶ μέ τινας εἰσέτι, ἃς δύνανται νὰ κάμωσιν οἱ βουλευταὶ, εἶνε ἀναγκαῖον πλέον νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο. Εὑρίσκεται τῇ ἀληθείᾳ πολλάκις ὁ θεατὴς πρὸ τοσαύτης καὶ τοιαύτης ἀγριότητος ἀνθρώπων κατ' ἀλόγων ζώων, ὥστε τῷ ἐπέρχεται ἐξ ἀγανακτήσεως ἡ ἐπιθυμία νὰ ἐφαρμόσῃ ἐπὶ τῆς ράχεως τῶν τοιούτων ζώων ὅσα οἱ ἴδιοι ἀσυνειδήτως πράττουσι κατὰ τῶν δυστυχῶν ζώων.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Πληροφορίαι περὶ τῶν ἀρχαίων τοῦ Πολιτικοῦ.

Ὀλίγον μακρὰν τοῦ χωρίου Πολιτικοῦ ὑπάρχει εἷς λόφος, τοῦ Προδρόμου ὀνομοζόμενος, ἐφ' οὗ κατὰ τὴν ἱστορίαν ὑπῆρχε τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. Κάτωθεν τοῦ λόφου τούτου ὀλίγα βήματα εἰς ἀγρὸν τοῦ μοναστηρίου Ἁγ. Ἡρακλειδίου εὑρέθησαν οἱ τάφοι περὶ ὧν ἐγράψαμεν εἰς τὸ παρελθόν. Ἡ εἴσοδος τῶν τάφων τούτων εἶνε λελαξευμένη λίαν ἐντέχνως, φέρει δὲ ἐσχεδιασμένην διὰ λίθου τὴν ξυλίνην κλεῖδα ἣν μεταχειρίζονται καὶ σήμερον ἔτι εἰς τὰ χωρία τῆς νήσου. Εἷς λίθος ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ ἀριστερῶν καλῶς εἰργασμένοι χρησιμεύουν ὡς τοῖχοι καὶ ὡς στέγη, ἐνούμενοι ἄνωθεν ἀκριβῶς ἐν τῷ μέσῳ. Δύο τοιοῦτοι τάφοι, ὁμοίως ἐκτισμένοι, συνέχονται. Εἰς αὐτοὺς εὑρέθησαν μικρὰ καὶ μεγάλα ἀγάλματα λίθινα καὶ πήλινα καὶ μικρά τινα ἀντικείμενα χρυσᾶ καὶ ὀρειχάλκινα. Κάτωθεν τοῦ μέρους τούτου, εἰς μέρος, ὅπερ ὁ γηραιὸς χ'' Χρηστοφῆς ἐκ Περάτων ὑπέδειξεν, εἰπὼν ὅτι ἐκεῖ εὑρέθη ἄλλοτε μπρούντζινον μεγάλον ἄγαλμα, τὸ ὁποῖον κατασυνέτριψαν οἱ χωρικοὶ καὶ ἔκαμαν κωδωνίσκους τῶν προβάτων, ἐξεχώσθη λίθινος λέων πελωρίου μεγέθους, ὃν κατὰ παραχώρησιν τοῦ κ. Ρίχτερ προὔκειτο νὰ λάβωσιν οἱ κάτοικοι τῶν Περάτων διὰ νὰ στήσωσι παρὰ τὴν θύραν τοῦ Παρθεναγωγείου των, ἀλλ' ὁ ποταμὸς καταβὰς, τὸν κατέχωσε πάλιν διὰ τῆς ἐπισωρευθείσης ἰλύος, τὴν ὁποίαν σκοπεύουν ἤδη νὰ σηκώσωσι.

Τὰ διάφορα ἀρχαῖα τίθενται εἰς τὰ δωμάτια τοῦ Ἁγ. Ἡρακλειδίου καὶ ἐκεῖ τὰ ἐπισκέπτονται, ὡς καὶ τοὺς τάφους πολλοὶ ξένοι. Ἐκ τῶν ἀντικειμένων τούτων κατὰ συμφωνίαν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς εἰς ἣν ἀνήκει τὸ Μοναστήριον Ἅγ. Ἡρακλείδιος, μετὰ τοῦ ἀναλαβόντος τὴν ἀνασκαφὴν κ. Ρίχτερ, λαμβάνει ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ τὸ τρίτον, τὸ Μουσεῖον Λευκωσίας τὸ ἕτερον τρίτον καὶ τὸ ἄλλο πέμπεται εἰς τὸ μουσεῖον τοῦ Βερολίνου.

* * *

Ἡ «Ὁμόνοια» Ἀλεξανδρείας ἔν τινι διαφόρῳ τῆς ἀποκαλεῖ παραδοξολογίας ὅσα ἡ «Σάλπιγξ» ἔγραψε κατὰ τῶν ἐπικριτῶν τῶν πράξεων τῆς πρεσβείας, ἀφορμὴν λαβοῦσα ἐκ τῆς κατὰ τῶν δύο μελῶν ἐπικρίσεως τοῦ φύλλου ἐκείνου ὅτι παρουσιάσθησαν καὶ παρέστησαν εἰς τὸν Κύπριον Τοῦρκον ὑπουργὸν τὴν θέσιν τῆς νήσου. Ἡ «Ὁμόνοια» θὰ εἶχε δίκαιον ἐὰν πράγματι τὸ διμελὲς ἀπόσπασμα τῆς πρεσβείας, παρουσιασθὲν πρὸς τὸν Τοῦρκον Ὑπουργὸν «ἐπεκαλέσθη τὴν προστασίαν του κατὰ τῆς κακοδιοικήσεως τῶν Ἄγγλων» ὡς διατείνεται. Ἀλλ' εὐτυχῶς δὲν διατρέχομεν τὸν κίνδυνον νὰ θεωρηθῶμεν ὡς πράγματι παραδοξολογοῦντες, διότι τὰ δύο τῆς πρεσβείας μελη δὲν ἐζήτησαν τὴν προστασίαν τοῦ Τούρκου κατὰ τῆς διοικήσεως τῶν Ἄγγλων, ἀλλ' ἁπλῶς παρεπονήθησαν εἰς τὸν Κύπριον Ὑπουργὸν Κιαμὴλ πασᾶν, ὡς καὶ εἰς τὸν ἄλλοτε διοικητὴν τῆς νήσου καὶ καταστροφέα τῆς ἀκρίδος Σαΐτ πασᾶν, οὓς ἐπεσκέφθησαν, κατὰ τῆς δεινῆς θέσεως, εἰς ἣν περιήγαγε τὴν νῆσον ἡ μετὰ τῆς Πύλης σύμβασις, βολιδοσκοπήσαντες κυρίως τὰς πρὸς μετατροπὴν τοῦ πρὸς τὴν Πύλην φόρου διαθέσεις των. Ἐὰν τοῦτο θεωρῆται πρᾶξις ἀξιοκατάκριτος, ὤ! τότε θὰ ὁμολογήσῃ βεβαίως μεθ' ἡμῶν ἡ φίλη τῆς «Ὁμονοίας» σύνταξις, ὅτι ὀλίγη μόνον λογικὴ χρειάζεται διὰ νὰ ὁμολογήσῃ τις ὅτι ἡ λογικὴ εἶνε πρᾶγμα ἄχρηστον πλέον.

* * *

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα ἀρκεταὶ βροχαὶ ἔγειναν καὶ εἰς τὰ ἄλλα τῆς νήσου μέρη καὶ εἰς τὴν Μεσαορίαν.

* * *

Ἀπὸ χθὲς ἤρξατο τοποθετούμενος καὶ ἐπὶ τῆς μικρᾶς ἀποβάθρας φορτωτήρ. Λέγεται ὅτι καὶ θὰ προεκταθῇ κατὰ τὸ διπλάσιον ἡ ἀποβάθρα καὶ εἶνε ἀληθῶς ἀναγκαῖον τοῦτο.

* * *

Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην περὶ τὴν 7 ὥραν καὶ 15 λεπτὰ μ. μ. ἠσθάνθημεν ἐλαφρὰν δόνησιν σεισμοῦ.

* * *

Ὁ κ. Ἰούλιος Μόρμορης, ταμίας καὶ γραμματεὺς ἐν Κερυνείᾳ, ἀνεχώρησε διὰ τοῦ τελευταίου Αὐστριακοῦ διὰ Κύθηρα ἐπ' ἀδείᾳ τριμήνου ἀπουσίας.

* * *

Πιστοποιοῦντες ὑπάλληλοι διωρίσθησαν πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ οἱ ἑξῆς: Ἐν Λευκωσίᾳ, ὁ Κλεομένης Εὐθυμιάδης καὶ Ἐφραὶμ Οἰκονομίδης. Ἐν Λάρνακι ὁ Γεώργιος Κραμβῆς. Ἐν Λεμησσῷ ὁ Μιχαὴλ Εὐθύβουλος. Ἐν Ἀμμοχώστῳ ὁ Εὐαγγέλης Λοΐζου. Ἐν Πάφῳ ὁ χ'' Κυριακὸς Μίτζιγγας καὶ ἐν Κερυνείᾳ ὁ Κώνστας Ν. χ'' Παρασκευᾶ.

* * *

Χωρικός τις πρόχθες ἡτοιμάζετο νὰ λιθοβολήσῃ τὰ παράθυρα ἀνωγείου τινὸς οἰκίας, διότι ἐνῷ διεβαίνει, ἔχυσαν ἄνωθέν του νερά. Πολλαὶ ὑπηρέτριαι ἔχουσι τὴν βάρβαρον καὶ ἀνήθικον ταύτην πρᾶξιν ὡς διασκέδασιν καὶ ἀπορίας ἄξιον πῶς δὲν διορθόνονται ὑπὸ τῶν κυρίων των. Οὐδέποτε καὶ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει εἶνε ἀναγκαία ἡ ἀπὸ τῶν ἐξωστῶν ἢ ἀπὸ τῶν παραθύρων τῶν οἰκιῶν ῥύσις ὕδατος εἰς τὰς ὁδοὺς, ὁσάκις δὲ γίνεται τοῦτο, γίνεται χάριν διασκεδάσεως, ἀλλὰ τοῦτο προδίδει ἔλλειψιν καὶ αὐτῆς τῆς κοινοτάτης ἀνατροφῆς.

* * *

Τὴν προσεχῆ Τρίτην ἑσπέρας πρόκειται νὰ παρασταθῇ ἡ ἀστεία κωμῳδία «Βαβυλωνία» ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ι. Β. Πετρίδου διευθυντοῦ τοῦ ἀναμενομένου θιάσου «Σοφοκλῆς».

* * *

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐν πυκνῷ συγγενικῷ καὶ φιλικῷ κύκλῳ ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Ἰωάννου Α. Ἀρχοντίδου μετὰ τῆς εὖ ἡγμένης δεσποσύνης Ἁβροκόμης Α. Ἀγγελούδη καὶ τοῦ κ. Σοφοκλέους Κ. Ρούσου μετὰ τῆς εὖ ἡγμένης δεσποσύνης Στυλιανῆς Π. Παπαδοπούλου. Ἡ «Σάλπιγξ» εὔχεται αὐτοῖς πλεῖστα καὶ εὐδαίμονα ἔτη.

ΚΥΘΡΑΙΑ.

Φίλε συντάκτα

Ἐνίοτε μὲ γράφετε ἵνα Σᾶς ἀγγέλλω νέα τῆς ὡραίας Κυθραίας, ἀλλὰ, φίλτατέ μοι, ἂν ἀπεφάσιζον νὰ κάμω τοῦτο, τότε θὰ ἤμην ἠναγκασμένος καθ' ἑκάστην νὰ γράφω, διότι καθ' ἑκάστην σχεδὸν ἔχομεν νέα, καὶ νέα οὐχὶ εὐάρεστα, ἀλλὰ πάντοτε σχεδὸν δυσάρεστα, διότι ταῦτα ὑπάγονται εἰς τὰς στήλας τῆς κλοπῆς, τῆς βιαιοπραγίας, τῆς φιλονικείας, τῆς κατατομῆς δένδρων καὶ ἐν γένει τῆς ἀδικίας· εἰς τοσοῦτον δὲ ἔφθασεν ἡ ἐξαχρείωσις καὶ κλίσις τινῶν εἰς τὸ ἀδικεῖν, ὥστε καὶ πῦρ νὰ θέτωσιν εἰς οἰκίας πρὸς ἐμπρησμὸν, ὡς τοῦτο ἔκαμαν τὴν νύκτα τοῦ Σαββάτου πρὸς τὴν Κυριακὴν θέσαντες πῦρ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Στυλλῆ Κούτζουρου. Ἀλλὰ, δέν μοι λέγετε πότε ἡ Κυβέρνησις θὰ θέσῃ τὴν ἀστυνομίαν της εἰς τὰ δημοσιευθέντα χωρία πρὸς κατασολὴν τῆς ἀδικίας; Δὲν ἐννοεῖ ἄρα γε ὅτι ἡ ἀδιαφορία καὶ ἀδράνειά της ἐμψυχώνει καὶ κρατύνει τὴν τόλμην τῶν ἐχόντων κλίσιν εἰς τὸ ἀδικεῖν;

Ἡμεῖς, φίλτατέ μοι, εὑρισκόμεθα ὑπὸ τὸ κράτος τῶν φαυλοβίων δὲν δυνάμεθα νὰ ἀρνηθῶμεν εἰς αὐτοὺς ἀπαίτησίν των, διότι ἀμέσως θέλομεν δαιμάσει τὴν ἐκδίκησίν των· ζῶμεν ὑπὸ Κυβέρνησιν πεπολιτισμένην καὶ καταδυναστευόμεθα ἀνυπερασπίστως ὑπὸ τῶν ἀδίκων. Πότε, πότε θὰ ἔλθῃ ἡ ἀστυνομία, ὅπως τεθῇ τέρμα εἰς τὰ δεινά μας; ἀλοίμονον! ποῖος θὰ ἐννοήσῃ τὴν θέσιν τοῦ χωρικοῦ νὰ τὸν συμπαθήσῃ καὶ νὰ ἔλθῃ ἀρωγός του, ἀφοῦ αὐτὸς οὗτος δὲν δύναται νὰ φανερώσῃ τὸν ἐχθρόν του; δὲν δύναται, διότι ὁ ἐχθρός του εἶναι μυριόμματος ὡς Ἄργος, πολυκέφαλος ὡς Ὕδρα, καὶ ἂν τῷ κοπῇ μία κεφαλῇ εὐθὺς θὰ τῷ φυτρώσωσι δύο.

Ἔχων λοιπὸν, φίλτατε, νὰ ἀναγγέλλω καθεκάστην δυσάρεστα, νομίζεις, ὅτι δύναμαι νὰ συντελέσω πρὸς βελτίωσιν τῆς τὸν κατήφορον τῆς διαφθορᾶς λαβούσης κοινωνίας; βεβαίως ὄχι· διὰ τοῦτο λοιπὸν δέν σοι γράφω τὰ καθεκάστην πραττόμενα παρ' ἡμῖν ἀδικήματα. Ω.

Σ. Σ. Ἀναγκαιοτάτη ὡς ὠφελιμωτάτη ἡ στηλίτευσις τῶν τοιούτων πράξεων, ἡ προκαλοῦσα πάντοτε τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως. Λυπούμεθα δὲ τῇ ἀληθείᾳ μανθάνοντες τοιαῦτα περὶ τῶν ἄλλοτε ἡσύχων Κυθραιωτῶν.

«ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ»

Περιεχόμενα τοῦ 37 ἀρ. τῆς 1 Νοεμβρ. 1889.

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Συλλόγου τῆς «Ἀναπλάσεως».—Ὁ λόγος τῆς ἑορτῆς ὑπὸ Φιλίππου Παπαδοπούλου.—Τὸ περὶ Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ζήτημα ὑπὸ Ἀλ. Ῥ. Ῥαγκαβῆ.—Ποίημα Καλυψοῦς Παρρῆ.—Τὸ Ζ.' ἄρθρον τοῦ κ. Σκαλτσούνη.—Παιδευτικὰ ὑπὸ Στ. Β.'—Ἀλήθειαι.—Εὐθεῖς καὶ σκολιοὶ ὑπὸ Μ. Γαλανοῦ.—Αἱ Γραφαί. Τὸ Α.' κεφάλαιον ἐκ τῆς τοῦ Ἰακώβου ἐπιστολῆς. Τὸ σπουδαῖον ἔργον, ποίημα ὑπὸ Κ. Διαλεισμᾶ.—Ἡ ἐν Κρήνῃ ἀδελφότης «Ἀθηνᾶ».—Ἱστορία τῆς γυναικός.—Δωρεὰ εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Συλλόγου.—Γνωστοποιήσεις.—Ἀλληλογραφία.

Ἡ «Ἀνάπλασις» κατέστη ἀπαραίτητον ἐντρύφημα πάσης Ἑλληνικῆς οἰκογενείας εἴς τε τὸ ἐσωτερικὸν καὶ τὸ ἐξωτερικόν. Εἶνε ἔξοχον ἀνὰ πᾶν τὸ Ἑλληνικὸν ἠθικοθρησκευτικὸν σύγγραμμα ἄξιον τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ Πανελληνίου. Ἀντιπροσωπεῦον τὰς ἀρχὰς τοῦ ὁμωνύμου Συλλόγου συγγράφεται ὑπὸ τῶν μελῶν αὐτοῦ. Πραγματεύεται θέματα φιλοσοφικὰ, θρησκευτικὰ, ἠθικὰ, κοινωνικά, ἐνδιαφέροντα πάντα ἄνθρωπον.

Ἡ «Ἀνάπλασις» μάχεται ὑπὲρ τῶν αἰωνίων χριστιανικῶν ἀληθειῶν καταδεικνύουσα μετὰ δυνάμεως ἀκαταμαχήτου ὅτι ἐπιστήμη ἀληθὴς καὶ ἀληθὴς θρησκεία δὲν διαμάχονται, ἀλλ' ἁρμονικῶς συμβιβαζόμεναι συντελοῦσι μετὰ τῶν τέχνων εἰς τὴν ἀναμόρρωσιν καὶ πρόοδον τῶν κοινωνιῶν.

Σώματα του πρώτου καὶ δευτέρου ἔτους πέμπονται ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν εἰς μὲν τοὺς ὄντας ἢ γινομένους συνδρομητὰς, ἀφοῦ προπληρώσωσι διὰ μὲν τὸ τοῦ πρώτου ἔτους σῶμα δραχμὰς πέντε, διὰ δὲ τὸ τοῦ δευτέρου ἑπτὰ, ὑπολογιζομένας εἰς χρυσᾶ φράγκα διὰ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, εἰς δὲ τοὺς μὴ συνδρομητὰς πέμπεται ἀντὶ 10 δρ. ἢ χρ. φρ. προπληρωτέων ἕκαστον σῶμα.

«ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ».

Ὄργανον τῶν συμφερόντων τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων, κτηματιῶν, καλλιεργητῶν καὶ κτηνοτρόφων ὑπὸ Π. Γ. Γενναδίου.

Περιεχόμενα τοῦ 11 φυλλαδίου τοῦ Νοεμβρίου:

Περὶ τῆς ἀποπληξίας τῆς ἀμπέλου.—Καλλιέργεια τῶν πρωΐμων λαχανικῶν ἐν Σύρῳ.—Μετάγγισις ἐκ τῆς κάδης καὶ πίεσις τῶν στεμφυλίων.—Περὶ τῆς μὴ πατήσεως τῶν σταφυλῶν.—Εἰδικὴ ξυλογνωσία.—Τὸ αἴσθημα τῆς τέχνης παρὰ τῷ κυνί.—Περὶ τῆς καλλιεργείας τῶν γεωμήλων.—Διάφορα.—Ἐμπορικά.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:-o§o-:—

Ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Κολωνίας» λόγον ποιουμένη περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν πρὸς μονάρχας συνακτήσεων τοῦ Αὐτοκράτορος Γουλιέλμου παρατηρεῖ τάδε: Ἡ προσωπικὴ πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα Γουλιέλμον καὶ τὸν Βίσμαρκ συνέντευξις Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ' ἔπεισεν αὐτὸν νὰ εἴπῃ «προσεκτησάμην παντελῆ καθησύχασιν ὡς πρὸς τὰς προθέσεις τῆς Γερμανικῆς πολιτικῆς». Ὡσαύτως καὶ ἡ Α. Λ. Μ. ὁ Σουλτάνος μετὰ τὰς πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα Γουλιέλμον συνεντεύξεις καὶ μάλιστα κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς Αὐλικῆς παραστάσεως ἐξέφρασε τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ Γερμανία ἀείποτε ἐπέδειξε σεβασμὸν πρὸς τὰ ἐκ τῶν συνθηκῶν ἀπορρέοντα δίκαια τῆς Υ. Πύλης, οὐδὲ ἠθέλησέ ποτε νὰ συστήσῃ τῇ Τουρκίᾳ ἄλλην ἢ τὴν ὑπ' αὐτῆς ταύτης ὡς εὔστοχον θεωρηθεῖσαν πολιτείαν ἀπέναντι τῶν μεγάλων διεθνῶν ζητημάτων.

Ὁ δὲ Αὐλικὸς «Ταχυδρόμος» πάσας τὰς διασαλπιζομένας συμβάσεις μεταξὺ Βίσμαρκ καὶ Καλνόκυ περὶ τῆς ἐν Βουλγαρίᾳ αὐστρικῆς πολιτικῆς θεωρεῖ φαντασιώδεις. Ὅπως δὲν πιστεύομεν, λέγει, τὰ διαδιδόμενα περὶ τῶν ἀφορωσῶν ἰδιαιτέρας τινὰς συμβάσεις οὕτω δὲν πιστεύομεν οὔτε τὰς πρὸς τὴν ρωσσικὴν πολιτικὴν λεγομένας παραχωρήσεις. Ἡ πολιτικὴ αὕτη ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀπηρνήθη τὴν πρόθεσιν περὶ τῆς διὰ τῶν ὅπλων ἐνεργείας ἐν Βουλγαρίᾳ, αἱ δὲ δηλώσεις αὗταί εἰσιν ἀξιόπιστοι, διότι τὸ γενικὸν ἐπιτελεῖον τῆς Ρωσσίας φοβεῖται ὅτι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει μέρος τοῦ ρωσσικοῦ στρατοῦ θὰ ἀπεμονοῦτο. Ὥστε ὡς πρὸς τὴν διὰ βίας ἐν Βουλγαρίᾳ ἐνέργειαν ὑπάρχει ἀσφάλεια ἐφ' ὅσον αἱ δυνάμεις τῆς Ρωσσίας διευθύνονται πρὸς ἄλλα μέρη. Ἐν Βουλγαρίᾳ ἡ Ρωσσία ἐλπίζει νὰ ἐπιτύχῃ τοῦ σκοποῦ αὐτῆς ἁπλῶς παρακωλύουσα τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἡσυχίας πρὸς ἐξώθησιν τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ εἰς ἀπερισκεψίας. Τὸ «οὐδέποτε», εἰς ὅπερ ὡς λέγεται ὑπεχρεώθη ἡ Αὐστρία ὡς πρὸς τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ Φερδινάνδου οὔτε δυνατὸν εἶναι οὔτε συμβάλλεται εἰς τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος.

«Ἁρμονία».

Ρωσσικὰ ὀχυρώματα.

Ἐ Πετρουπόλεως ἀγγέλλεται ὅτι ἐν τοῖς στρατιωτικοῖς μέτροις, ἅτινα λαμβάνει ἡ ρωσσικὴ κυβέρνησις, καταλέγεται ἡ αὔξησις τῶν ἀμυντικῶν μέσων τῶν ὠχυρωμένων λιμένων ἐπὶ τοῦ Εὐξείνου πόντου, ἔνθα θὰ σταλῇ παραπληρωματικὸν ὑλικὸν πυροβολικοῦ.

Ἡ χολέρα ἀπειλεῖ τὴν Ρωσσίαν.

Δυσάρεστοι εἶναι αἱ χθεσιναὶ ἐπίσημοι εἰδήσεις περὶ τῆς χολέρας, ἥτις ἐλαττομένη ἐν Μεσοποταμίᾳ ἐξαπλοῦται ἀκατάσχετος πρὸς βορρᾶν. Ἤδη πλεῖστα κρούσματα ἐγένοντο ἐν Ἐβρὶλ, Βαβενδὸν καὶ Μουσούλη. Ἡ χολέρα προσεγγίζουσα εἰς τὰ ρωσσικὰ μεθόρια, ἐνέσπειρε φόβον πανταχοῦ. Ἡ κυβέρνησις ἔλαβεν ἀμέσως μέτρα σύντονα ἐπιβαλοῦσα κάθαρσιν εἰς πάσας ἐκεῖθεν προελεύσεις καὶ ἐνισχύσασα τοὺς ὑγειονομικοὺς σταθμούς. Τὸ κακὸν ἐν Περσίᾳ ἐπιτείνεται. Ἐν Μεσοποταμίᾳ μόνον μέχρι τῆς 30 παρελθόντος μηνὸς τὰ θύματα ἀνῆλθον εἰς 7,056.

Ὁ καιρός.

Ἡ «Κωνσταντινούπολις» γράφει:

Ἐπὶ δώδεκα ἤδη ἡμέρας βρέχει ἀδιαλείπτως νυκτὸς καὶ ἡμέρας, κατὰ σπάνια δὲ καὶ βραχέα διαλείμματα αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου διασχίζουσαι τὰ περιβάλλοντα ἡμᾶς πυκνὰ νέφη φωτίζουσι τὴν ἡμετέραν πόλιν. Ἡ ὑγρασία εἶναι ἀνυπόφορος καὶ ἐπικίνδυνος εὐνοοῦσα τὴν ἀνάπτυξιν παντοίων νόσων, αἱ δὲ ὁδοὶ ἐγένοντο πολλαχοῦ ἀδιάβατοι ἐκ τοῦ συσσωρευθέντος πηλοῦ καὶ βορβόρου.

Ἐν τῇ Υ. Πύλῃ.

Προχθὲς μεταβάντες εἰς τὴν Υ. Πύλην συνδιεσκέφθησαν μετὰ τῆς Α. Υ. τοῦ Μ. Βεζύρου περὶ τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος ἡ Α. Υ. ὁ πρόεδρος τοῦ συμβουλίου τοῦ κρά-

τους Ἀαρίφῆ πασᾶς καὶ οἱ ΑΑ. ΕΕ. ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν Σαΐτ πασᾶς, ὁ τῆς δικαιοσύνης Ἀζεβδέτ πασᾶς καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως Μουνίφ πασᾶς.

Χθὲς ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Γαλλίας κ. Ἴμβερ μεταβὰς εἰς τὴν Υ. Πύλην ἔσχε συνεντεύξιν μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν.

—Τηλεγράφημα τοῦ «Πρακτορίου Κωνλέως» ἀνήγγειλε ὅτι οἱ ἐν Βιέννῃ καὶ Βερολίνῳ διαψεύδουσι τὴν φήμην ὅτι ἡ Αὐστρία ὑπεχρεώθη ὑπὸ τῆς Γερμανίας χάριν τῆς Ρωσσίας νὰ μὴ ἀναγνωρίσῃ τὴν ἐν Βουλγαρίᾳ κατάστασιν. Ὁμοίαν ἰδέαν ἀναπτύσσει ὁ «Πεσταῖος Λόυδ» ζητήσας παρ' ἁρμοδίων, ὡς λέγει, πληροφορίας.

Βελιγράδιον 7.—Κατὰ τὴν τελευταίαν διαμονὴν τοῦ Βασιλέως Μιλάνου συνωμολογήθη σύμβασις διακανονίζουσα τὰς μεταξὺ τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ μελλούσας σχέσεις. Αἱ συνεντεύξεις δὲν θὰ γίνωνται εἰμὴ τῇ συγκαταθέσει τοῦ Βασιλέως Μιλάνου, ὅστις θὰ ἐρωτᾶται ἑκάστοτε διὰ μέσου τῆς Ἀντιβασιλείας.

Βερολῖνον 7—Κατὰ τὴν «Ἐφημερίδα τοῦ Σταυροῦ» ἡ Ρωσσικὴ Κυβέρνησις παρασκευάζει νόμον ἀπαγορεύοντα τὴν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τῆς Βαλτικῆς διαμονὴν τῶν Γερμανῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1892.

Λονδῖνον 7.—Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεφάσισε τὴν ἐνίσχυσιν τῶν φρουρῶν τῆς Μελίτης καὶ τὴν ἵδρυσιν σταθμοῦ ναρκοβόλων αὐτόθι.

Αἱ ἐφημερίδες φοβοῦνται ὅτι ἡ Βρασιλία εἰσῆλθεν εἰς περίοδον ταραχῶν. Ὁ «Φρύνος» φοβεῖται ὅτι τὸ Κράτος θὰ διαμελισθῇ εἰς πολλὰ αὐτόνομα Κράτη, ἡ ἵδρυσις τῶν ὁποίων πιθανῶς θὰ ἐπαναφέρῃ ἐν ἰσχύϊ τὴν δουλείαν.

Λονδῖνον 7.—Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Βραζιλίας μετὰ τῆς Οἰκογενείας αὐτοῦ καὶ ὁ τέως Πρωθυπουργὸς ἐξωρίσθησαν. Ἀνεχώρησαν δὲ ἤδη εἰς Εὐρώπην. Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐπικρατεῖ ἡσυχία· πᾶσαι δὲ ἀπεδέχθησαν τὴν Δημοκρατίαν πλὴν τῆς Βαχίας.

Ρίον-Ἰανέϊρον 7.—Ἡ προσωρινὴ Κυβέρνησις ἀπόφασιν ἔχει νὰ τηρήσῃ εὐσταθῶς τὴν τάξιν. Ἐξ ἄλλου ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐβεβαίωσεν ὅτι ἡ νέα Κυβέρνησις θὰ σεβασθῇ πάσας τὰς ὑπὸ τῆς προκατόχου αὐτῆς ἀναληφθείσας ὑποχρεώσεις.

Λονδῖνον 8.—Ὁ Πρίγκηψ καὶ ἡ Πριγκήπισσα τῆς Οὐαλλίας ἐπέστρεψαν εἰς Λονδῖνον.

Κάϊρον 8.—Ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Αἰγύπτου δεικνύει περίσευμα ἐκ λιρῶν 150,000 μετὰ τὴν ἐλάττωσιν τῶν φόρων κατὰ λίρας 100,000.

Βαρκελώνη 8.—Μετὰ τὴν χθεσινὴν παράστασιν τὸ θέατρον κατέρρευσεν. Οὐδὲν θῦμα.

Λισβῶνα 15.—Ἐπανάστασις ἐξερράγη ἐν Βρασιλίᾳ ὑπὲρ δημοκρατίας. Ὁ στρατὸς ὑπεστήριξε τὴν ἐπανάστασιν.

Ἀθῆναι 15.—Ἡ Βουλὴ ἐψήφισε πρότασιν ἐμπιστοσύνης πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον διὰ τὴν στάσιν του ἐν τῷ Κρητικῷ ζητήματι.

Κωνπολις 15.—Ἡ Τουρκία θαφήσῃ ἐν Κρήτῃ ἓν μόνον σῶμα στρατοῦ, ἵνα προλαμβάνῃ ἐπανάληψιν νέων ταραχῶν.

Λισβῶνα. 15.—Ἡ Βασίλισσα ἔτεκεν αἰσίως ἄρρεν.

Λισβῶνα 16.—Ἡ φρουρὰ τοῦ Ρίου Ἰανείρου, ὁδηγουμένη ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Φονζέκα, ὅστις εἶχε τελευταίως τιμωρηθῇ δι' ἀπείθειαν, ἐπανέστη. Οἱ στρατιῶται ἐπυροβόλησαν καὶ σπουδαίως ἐπλήγωσαν τὸν ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργόν. Ὁ Φονζέκα συνέλαβε τὸν πρωθυπουργὸν καὶ ἐκήρυξε τὴν κατάλυσιν τῆς μοναρχίας. Ὑπεσχέθη νὰ τηρήσῃ τὴν τάξιν καὶ νὰ περιποιηθῇ τὸν αὐτοκράτορα μετὰ τοῦ μεγαλειτέρου σεβασμοῦ.

Ρίον Ἰανέϊρον 16.—Ὁ κ. Βαδάρης ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν, ἐφονεύθη ὑπὸ τριῶν ἐπαναστατῶν στρατιωτῶν.

Πάντες οἱ ὑπουργοὶ ἔδωκαν τὴν παραίτησίν των.

Βουκουρέστιον 16.—Ὁ κ. Καταρτζῆς ἔδωκε τὴν παραίτησίν του. Ὁ βασιλεὺς ἐνετείλατο τῷ κ. Μανὸ νὰ σχηματίσῃ ὑπουργεῖον.

Παρίσιοι 16.—Ἡ βουλὴ ἐσχημάτισε τὸ ὁριστικὸν αὐτῆς γραφεῖον. Ὁ κ. Φλοκὲ ἐξελέγη Πρόεδρος καὶ οἱ κ. κ. δὲ Μάχυ, Δεβελλὲ, Καζιμὶρ Περιὲρ καὶ Πεϋτρὰλ, ἀντιπρόεδροι.

Βελιγράδιον 16.—Συμβιβασμὸς ἐπῆλθε μεταξὺ Μιλάνου καὶ Ναθαλίας, ἐπιτρέπων αὐτῇ νὰ βλέπῃ τὸν υἱόν της δις τῆς ἑβδομάδος. Τὸ ζήτημα τῆς ἐπιχορηγήσεως δὲν θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν βουλήν. Ὁ Γαρασανὶν καὶ ὁ Πιροτσάνατς συνδιαλλαγέντες μέλλουσι νὰ ἐπιχειρήσωσι πολιτικὴν ἐκστρατείαν.

—Κατὰ τὴν «Ἀνταπόκρισιν τῆς Ἀνατολῆς» ἡ σερβικὴ κυβέρνησις ὑπέβαλεν εἰς τὴν Σκουπτσίναν νομοσχέδιον, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου ἐξασφαλίζεται τῷ βασιλεῖ Μιλάνῳ ἐτησίως καὶ διὰ βίου ἐπιχορήγησις 300,000 φράγκων.

Ρίον Ἰανέϊρον 17.—Ὁ αὐτοκράτωρ καὶ ἡ οἰκογένειά του ἀναχωροῦσι σήμερον εἰς τὴν Εὐρώπην.

Λισβῶνα 17.—Ὁ αὐτοκράτωρ Δὸν Πέτρος τῆς Βρασιλίας καθὼς καὶ ἡ οἰκογένειά του ἐκρατήθησαν αἰχμάλωτοι ἐν τῷ παλατίῳ καὶ ἐπληροφορήθησαν περὶ τῆς καθερέσεώς των, ἀλλ' ἡ ἐπιχορήγησις των θὰ ἐξακολουθήσῃ. Ὁ αὐτοκράτωρ ἀπήντησεν, ὅτι δὲν θὰ ὑποχωρήσῃ εἰμὴ εἰς τὴν βίαν. Ἡ Α. Μ. ὡδηγήθη χθὲς ἐπὶ ἀτμοπλοίου, ἀναχωρήσας εἰς Εὐρώπην μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ.

Λονδῖνον 17.—Ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας ἀφίκετο.

Ἀποσπασμα ἀξιωματικῶν του μηχανικοῦ ἀνεχώρησαν εἰς Μάλταν πρὸς ἐγκατάστασιν σταθμοῦ τορπιλλοβόλων.

Ρίον Ἰανέϊρον 18.—Τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν διατηρεῖ πάντα τὰ συμβόλαια, τὰ συναφθέντα ὑπὸ τῆς προκατόχου κυβερνήσεως.

Πᾶσαι αἱ ἐπαρχίαι προσεχώρησαν εἰς τὴν ἐπανάστασιν.

Ρώμη 20—Ἡ Ἰταλία ἐδήλωσεν εἰς τὰς δυνάμεις ὅτι ἀνέλαβε τὴν προστασίαν τοῦ μέρους τῆς παραλίας τῆς ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς, ὅπερ περιλαμβάνεται μεταξὺ τῶν σταθμῶν, οἵτινες τῷ 1885 ἀνεγνωρίσθησαν ὡς ἀνήκοντες εἰς τὸν μονάρχην τῆς Ζανζιβάρης.

Βιέννη 20.—Τὸ κοινοβούλιον συνεκλήθη διὰ τὴν 3 τοῦ προσεχοῦς Δεκεμβρίου.

Βερολῖνον 29.—Ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ ὁμοθυμαδὸν ἀπεδέξατο τὸ περὶ σχηματισμοῦ δύο νέων στρατιωτικῶν σωμάτων σχέδιον τῆς κυβερνήσεως.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ

Πλάτων θεασάμενός ποτε Διογένην λάχανα πλύνοντα, προσελθὼν ἡσυχῇ εἶπεν αὐτῷ. Εἰ Διονύσιον ἐθεράπευες, οὐκ ἂν λάχανα ἔπλυνες. Τὸν δὲ ἀποκρίνασθαι ὁμοίως ἡσυχῇ. Καὶ σὺ εἰ λάχανα ἔπλυνες, οὐκ ἂν Διονύσιον ἐθεράπευες.

*

Ἀνατολικὸν λόγιον:

Μὲ τρία πράγματα δὲν πρέπει τις νὰ παίζῃ.
Μὲ τὸ πῦρ, μὲ τὴν ἔχιδναν καὶ μὲ τὴν γυναῖκα.
Μὲ τὸ πῦρ, διότι δύναται νὰ τὸν καύσῃ.
Μὲ τὴν ἔχιδναν, διότι δύναται νὰ τὸν δαγκάσῃ.
Μὲ τὴν γυναῖκα, διότι δύναται νὰ τὸν ἀγαπήσῃ.

Λύσις τοῦ 7 προβλήματος

Το ἐμβαδὸν εἶχε 13 πόδας μῆκος καὶ 8 πλάτος.

Λύσις τοῦ 9 προβλήματος

Μετὰ 42 ὥρας θα φθάσῃ ὁ πρῶτος ταχυδρόμος τὸν δεύτερον.

Αὐτὴρ ἀμφοτέρων ὁ κ. Κ. Σαμουὴλ ἐκ Κυθραίας.

Λύσις τοῦ 9 προβλήματος.

Μετὰ 85 ὥρας θὰ μείνῃ ἡ αὐτὴ ποσότης ὕδατος (40 λίτραι) εἰς ὅλας τὰς δεξαμενάς.

Αὐτῆρες οἱ κ. Ν. Γ. Μαληκίδης καὶ Κωνστ. Ι. Λιμνατιεύς.

Λύσις τοῦ 12 αἰνίγματος Σάλπιγξ αἴξ.

Αὐτῆρες οἱ κ. κ. Εὐγ. Ν. Ζήνωνος, Ν. Κάρταλης, ἡ δεσποινὴς Αἰκατερίνη Χ. Παυλίδου, Κωνστ. Θ. Σχίζα, Ἰωάννης Ἐρωτοκρίτου, Ἀλέξανδρος Παντελῆ, Π. Μαχαλεκίδης καὶ Κωνστ. Ι. Λιμνατιεύς. Ἐκ Λάρνακος οἱ κ. Εὐαγ. Χατζηπαύλου, Κωνστ. Γ. Νικολαΐδης, Ἰάκωβος Ν. Δημητρίου, Χρῆστος Θεοχαρίδης, καὶ Ἀντώνιος Ἠλία.

ΑΙΝΙΓΜΑ 13ον.

Πᾶς γηγενὴς μὲ κατοικεῖ χωρὶς νὰ μὲ γνωρίζῃ
διότ' ἐντὸς τοῦ κράτους μου ἥλιος δὲν φωτίζει.
Εὐθὺς πλὴν μεταβάλλομαι εἰς φεγγοβόλον σῶμα
Ἐὰν ἀπὸ τὸ σῶμά μου κόψῃς μικρὸν τί κόμμα.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασία παλαιά	ἐλλείπουν
νέα καλὰ »	120—136
δευτέρας ποιότ. » » . .	80—100
» ξυνισμένα » » . .	50—70
ρακὴ σοῦμα 19 βαθ. ἡ ὀκ. παρ. . . .	50—52
σταφῖδες ξηραί » » »	44—45
σταφῖδες βρασταί » » »	34—36
ἄλευρα τῆς Ἀνατολῆς ὁ σάκκος γρ.	118—120
σῖτος τὸ κοιλὸν γρ.	18—22
κριθὴ » »	8—10
χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας . . .	88
τὸ χαλεπικὸν καντάρι.	

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἡ κυρία Ἐσθὴρ Ἠλία Πατσίφικου, πωλεῖ διὰ πλειοδοτήσεως τὴν οἰκίαν της, εἰς ἣν ἐγένετο ἐσχάτως ἡ πυρκαϊά, τῆς ὁποίας σώζεται, ἓν δωμάτιον καινουργὲς πετρόκτιστον, καὶ μὲ ταράτσαν μὲ δύο παράθυρα καὶ μίαν θύραν, ὅλα εἰς καλὴν κατάστασιν. Σώζεται ἐπίσης τὸ μαγειρεῖον, ἡ λιθίνη κλίμαξ, τὸ ἀναγκαῖον ἀστέγαστον, ὡς καὶ τρεῖς τοῖχοι σῶοι καὶ ἀβλαβεῖς. Ἔχει περιβόλιον περιτοιχισμένον, μὲ διάφορα δένδρα, ἀβλαβῆ καθ' ὁλοκληρίαν. Ἀντικρὺ τῆς μιᾶς τῶν δύο τῆς οἰκίας θυρῶν πρὸς τὸν ἀγρὸν τῆς ἑταιρίας Α. Λαμπῆ ἔχει καὶ γῆν ἀγορασμένην ἐκ τῆς ἑταιρίας ταύτης, ἐξ ἧς θ' ἀφαιρεθοῦν μόνον 23 ποδάρια καὶ 2 ὕντζαι διὰ δημόσιον δρόμον. Ἡ παράδοσις γενήσεται τὴν 1 Ἰανουαρίου 1889 (ἔν.). Ἡ τελευταία δεθεῖσα τιμὴ εἶνε λίραι 60. Ὁ ἐπιθυμῶν πλειοτέρας πληροφορίας ἢ καὶ νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν οἰκίαν αὐτὴν, ἃς ζητήσῃ τὸν κ. Ἠλίαν Πατσίφικον.

Ὁ ὑποφαινόμενος εἰδοποιῶ τοὺς συμπατριώτας μου Κυπρίους τοὺς ἔχοντας σχέσεις μὲ τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ ὅλην τὴν Αἴγυπτον ὡς καὶ τοὺς λιμένας οἵτινες εἶνε εἰς τὸ δρομολόγιον Ἀλεξανδρείας, ὅτι ἀναλαμβάνω νὰ ἐκτελῶ δι' ὅλα τὰ μέρη ταῦτα διαφόρους παραγγελίας, νὰ δέχωμαι ἀμανάτια καὶ ἐπιστολὰς ἐξ ὅσων χωρίων δὲν ὑπάρχει ταχυδρομεῖον, τὰς ὁποίας ἀναλαμβάνω ἐγὼ νὰ παραδώσω καὶ νὰ ἐκτελέσω, ταξειδεύων τακτικῶς πρὸς τοῦτο εἰς τὰ διάφορα αὐτὰ μέρη, καὶ ἐπιστολὰς δὲ μέσον ταχυδρομείου νὰ στέλλω ἐντεῦθεν καὶ λαμβάνω ἐκεῖθεν, ὅπως παραδώσω εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον των, ὑποσχόμενος νὰ ἐκτελῶ ταῦτα μετὰ πάσης προθυμίας καὶ ἀκριβείας.

Ὁ θέλων περισσοτέρας πληροφορίας δύναται νὰ ζητήσῃ τοιαύτας παρὰ τοῦ κ. Πέτρου χ' Χαραλάμπου ὁδὸς Βικτωρίας.

Λεμησσῷ 1 Ἰουνίου 1889

Σταῦρος Ματείδης.